

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 343/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátkou JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, Advokátska kancelária, Na priekope 174/13, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3 Tos 18/2016 z 11. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“)

sp. zn. 3 Tos 18/2016 z 11. februára 2016 (ďalej len „namietané uznesenie „krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 3 T 11/2015 z 15. januára 2016 zamietol okrem iného žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd namietaným uznesením zamietol (namietané uznesenie krajského súdu bolo doručené jeho obhajkyňi 29. februára 2016).

3. Na základe podrobnej argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ v závere žiada, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že namietaným uznesením krajského súdu boli porušené jeho označené práva podľa ústavy a dohovoru v bode 1. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd zrušil namietané uznesenie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, a domáha sa, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu *„okamžite prepustiť sťažovateľa“* na slobodu. Súčasne žiada náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané

náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd je vzhľadom na to povinný pri predbežnom prerokovaní sťažnosti preskúmať najskôr jej procesné náležitosti a splnenie predpokladov pre jej prípadné prijatie na ďalšie konanie.

7. Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

8. Sťažovateľ zrejme odvodzuje dodržanie lehoty na podanie sťažnosti od toho, že namietané uznesenie krajského súdu malo byť doručené jeho obhajkyňi 29. februára 2016 (pondelok), a preto začiatok plynutia lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu počíta od uvedeného dátumu.

9. Z obsahu sťažnosti (doručenej ústavnému súdu 3. mája 2016) a z jej príloh vyplýva, že namietaným uznesením krajského súdu bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá sťažnosť sťažovateľa, ktorú podal proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 3 T 11/2015 z 15. januára 2016 (označeným uznesením okresného súdu bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu, pričom okresný súd

zároveň nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka a zamietol tiež jeho žiadosť o nahradenie väzby peňažnou zárukou inej osoby).

10. Ústavný súd nepovažoval za potrebné overovať tvrdenie sťažovateľa, či namietané uznesenie krajského súdu bolo doručené jeho právnej zástupkyňi 29. februára 2016, tak ako sa to uvádza v sťažnosti. V tejto súvislosti totiž ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej vyslovil, že pri právoplatnom rozhodnutí podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, avšak nie jeho právnenému zástupcovi (napr. III. ÚS 90/03, III. ÚS 188/03, III. ÚS 332/04).

11. Na základe žiadosti ústavného súdu z 20. mája 2016 mu okresný súd zaslal v prílohe podania kópiu doručanky, z ktorej vyplýva, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 26. februára 2016. Na sťažnosti je uvedený dátum 29. apríl 2016. Podľa dátumu na podacej pečiatke pošty bola zásielka ústavnému súdu podaná na poštovú prepravu 29. apríla 2016.

12. Na základe ustálenej praxe ústavný súd považuje lehotu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde za lehotu procesnoprávnú. Posledným dňom, keď sťažovateľ mohol podať sťažnosť proti namietanému uzneseniu krajského súdu, bol preto 26. apríl 2016.

13. Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum doručenia právoplatného rozhodnutia krajského súdu sťažovateľovi (26. február 2016), ako aj na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (3. mája 2016) odoslanej na poštovú prepravu 29. apríla 2016, ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 302/04, III. ÚS 315/05).

14. Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol (obdobne napr. tiež III. ÚS 188/03, II. ÚS 246/06, III. ÚS 81/06, IV. ÚS 131/08) podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že jeho sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016